

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
או מבעי ליה לחלק.	[רבנן]											◇	גד.
ורבי יהודה?					⚡								גד.
לחלק מונפל נפקא.	[רבי יהודה]											◇	גד.
ורבנן?					⚡								גד.
ונפל טובא משמע.	[רבנן]											◇	גד.
אימא: ונפל - כלל, שור וחמור - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שור וחמור אין, מידי אחרינא לא												◇	גד.
בעל הבור ישלם - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל בעלי חיים.	אמרי:											◇	גד.
אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתה מטמאה במגע ובמשא, אף כל דבר שנבלתה מטמאה במגע ובמשא, אבל עופות לא												◇	גד.
א"כ, נכתוב רחמנא חד פרטא.												◇	גד.
הי נכתוב? אי כתב שור, הוה אמינא קרב לגבי מזבח אין, שאינו קרב לגבי מזבח לא, כתב רחמנא חמור ואי כתב רחמנא חמור, ה"א קדוש בבכורה אין, שאין קדוש בבכורה לא, כתב רחמנא שור												◇	גד.
אלא, אמר קרא: (שמות כ"א) והמת יהיה לו, כל דבר מיתה.												◇	גד.
בין לרבנן דקא ממעטי להו לכלים, ובין לר' יהודה דקא מרבי להו לכלים, כלים בני מיתה נינהו?												◇	גד.
שבירתן זו היא מיתתן.	אמרי:											◇	גד.
ולרב דאמר: בור שחייבה עליו תורה - להבלו ולא לחבטו, בין לרבנן בין לרבי יהודה, כלים בני הבלא נינהו?												◇	גד.
בהדתי, דמיפקני מהבלא.	אמרי:											◇	גד.
האי והמת יהיה לו מבעי ליה לכדרבא												◇	גד.
שור פסולי המוקדשין שנפל לבור - פטור, שנאמר: והמת יהיה לו, במי שהמת שלו, יצא זה שאין המת שלן	דאמר רבא:											◇	גד.
אלא, אמר קרא: (שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו, לרבות כל דאית ליה בעלים.												◇	גד.
א"ה, אפילו כלים ואדם נמי												◇	גד.
אמר קרא: שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים.												◇	גד.
ולרבי יהודה דקא מרבי להו לכלים, בשלמא שור ממעט ביה אדם, אלא חמור מאי ממעט ביה?												◇	גד.
חמור דבור לרבי יהודה, ושה דאבידה לדברי הכל - קשיא.	אלא אמר רבא:											◇	גד.
נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן - חייב.												◇	גד.
מאי שור חרש שוטה וקטן?												◇	גד.
אילימא שור של חרש, שור של שוטה, שור של קטן												◇	גד.
הא שור של פקח פטור?												◇	גד.
שור שהוא חרש, שור שהוא שוטה, שור שהוא קטן.	רבי יוחנן:											◇	גד.
הא שור שהוא פקח פטור?												◇	גד.
לא מבעיא קאמר, לא מבעיא שור שהוא פקח דחייב, אבל שור חרש שוטה וקטן - אימא חרשותו גרמה לו, קטנותו גרמה לו וליפטר, קמ"ל.	רבי ירמיה:											◇	גד.
נפל לתוכו בר דעת - פטור	רב אחא לרבינא, והתניא:											◇	גד.
מאי לאו שור בר דעת												◇	גד.
לא, אדם.	א"ל: [רבינא]											◇	גד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- story-מעשה O	statement-מימרא ⚡ קשיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ! ראייה- proof-
מקרא-key:	

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה, אדם בן דעת הוא דפטור, הא לאו בן דעת הוא דחייב, שור - ולא אדם כתיב												⚡
אלא מאי בן דעת? מין בן דעת.	[רבינא]											⚡
נפל לתוכו שור בן דעת - פטור	א"ל רב אחא, והתניא:											⚡
שור והוא חרש, שור והוא שוטה, שור והוא קטן דוקא, אבל שור והוא פקח - פטור, מאי טעמא? דבעי ליה עיוני ומיזל.	אלא אמר רבא:											⚡
נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן וסומא ומהלך בלילה - חייב, פקח ומהלך ביום - פטור.	תניא נמי הכי:											■
אחד שור ואחד כל בהמה - לנפילת הבור, ולהפרשת הר סיני, ולתשלומי כפל, ולהשבת אבידה, לפריקה, לחסימה, לכלאים, ולשבת וכן חיה ועוף כיוצא בהן. א"כ, למה נאמר שור או חמור? אלא שדבר הכתוב בהווה.												■
לנפילת הבור												■
(שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו כתיב, כל דאית ליה בעלים, כדאמרן.												⚡
להפרשת הר סיני												■
(שמות י"ט) אם בהמה אם איש לא יחיה, וחיה בכלל בהמה הויא, אם לרבות את העופות.												⚡
לתשלומי כפל												■
כדאמרין: (שמות כ"ב) על כל דבר פשע, כלל כל דבר פשיעה.												⚡
להשבת אבידה												■
(דברים כ"ב) לכל אבדת אחיך.												⚡
לפריקה												■
יליף חמור חמור משבת.												⚡
לחסימה												■
יליף שור שור משבת.												⚡
לכלאים												■
אי כלאים דחרישה, יליף שור שור משבת אי כלאים דהרבעה, יליף בהמתך בהמתך משבת.												⚡
וגבי שבת מנלן?												⚡
בדברות הראשונות נאמר (שמות ל) עבדך ואמתך ובהמתך, ובדברות האחרונות נאמר (דברים ה) ושורך וחמורך וכל בהמתך, והלא שור וחמור בכלל כל בהמה היו, ולמה יצאו? לומר לך: מה שור וחמור האמור כאן - חיה ועוף כיוצא בהן, אף כל חיה ועוף כיוצא בהן.	דתניא, ר' יוסי אומר משום ר' ישמעאל:											⚡
אימא: בהמה דדברות הראשונות - כלל, שורך וחמורך דדברות האחרונות - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שור וחמור אין, מידי אחרינא לא												⚡
וכל בהמתך דדברות האחרונות - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל בעלי חיים.	אמרי:											!
ואימא: מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אף כל דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אבל עופות לא												⚡
א"כ, נכתוב רחמנא חד פרטא.	אמרי:											!
הי נכתוב רחמנא? אי כתב רחמנא שור, ה"א קרב לגבי מזבח אין, שאינו קרב לגבי מזבח לא, כתב רחמנא חמור ואי כתב רחמנא חמור, ה"א קדוש בבכורה אין, שאין קדוש בבכורה לא, כתב רחמנא שורך												⚡
אלא, וכל בהמתך ריבויא הוא.												!
וכל היכא דכתב רחמנא כל ריבויא הוא? והא גבי מעשר דכתיב כל, וקא דרשינן ליה בכלל ופרט												⚡
(דברים י"ד) ונתת הכסף בכל אשר תאוו נפשך - כלל, בבקר ובצאן וביון ובשכר - פרט, ובכל אשר תשאלך נפשך - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע, אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע	דתניא:											⚡
אמרי: בכל - כללא, כל - ריבויא.												!

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ז קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
ממרא-key:	

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
איבעית אימא: כל נמי כללא הוא, מיהו האי כל דהכא ריביא הוא, מדהוה ליה למכתב ובהמתך כדכתיב בדברות הראשונות, וכתב וכל בהמתך, ש"מ ריביא.												!	◇	גז	
השתא דאמרת: כל ריביא הוא, בהמתך דדברות הראשונות ושור וחמור דדברות האחרונות ל"ל?												ז	◇	גז	
שור - לאגמורי שור שור לחסימה, חמור - לאגמורי חמור חמור לפריקה, בהמתך - לאגמורי בהמתך בהמתך לכלאים.	אמרי:											!	◇	גז	
אי הכי, אפילו אדם ליתסך												ז		גז	
אדם מותר עם כולן לחרוש ולמשוך	אלמה תנן:											ז	■	גז	
אמר קרא: (דברים ה') למען ינוח עבדך ואמתך כמוך, להנחה הקשתיו ולא לדבר אחר.	רב פפאי ידעי טעמא דהא מילתא, ומגו? רב אחא בר יעקב:											!	◇	גז	
מפני מה בדברות הראשונות לא נאמר בהם טוב, ובדברות האחרונות נאמר בהם טוב?	שאל רבי חנינא בן עגיל את רבי חייא בר אבא:												א	◇	גז